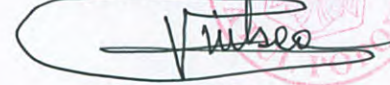

Aprob,

Avocatul Poporului,

Victor Ciorbea

RAPORT

privind vizita efectuată la Căminul pentru Persoane Vârstnice Sacu,
județul Caraș Severin

Sumar:

Prezentul raport întocmit ca urmare a vizitei inopinate la Căminul pentru Persoane Vârstnice Sacu, județul Caraș-Severin este structurat pe trei capitole, după cum urmează:

1. Cadrul general și organizarea vizitei
2. Constatările rezultate din vizita efectuată
3. Recomandări

1. Cadrul general și organizarea vizitei

În temeiul art. 4, art. 29³ și art. 29⁷ alin. (3) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în data de 23.11.2015, a fost efectuată o vizită inopinată la Căminul pentru Persoane Vârstnice Sacu.

La efectuarea vizitei au participat reprezentantul instituției Avocatul Poporului, domnul [redacted], consilier în cadrul Centrului Zonal Craiova, medicul desemnat de Colegiul Medicilor din România, domnul dr. Dragoș Gabriel Vișan și un reprezentant al Organizației Neguvernamentale al „Ligii Apărării Drepturilor Omului Timișoara”, dl. profesor Constantin [redacted].

Obiectul vizitei l-a constituit verificarea condițiilor de cazare și tratamentul aplicat beneficiarilor din unitatea respectivă.

2. Constatările rezultate din vizita efectuată

Căminul pentru Persoane Vârstnice Sacu, aflat în comuna Sacu, str. Principală, nr. 202, este o instituție de asistență socială cu personalitate juridică și funcționează în subordinea Consiliului Județean Caraș-Severin, potrivit Hotărârii nr. 94/05.07.2007. Căminul pentru Persoane Vârstnice Sacu a fost înființat în anul 1977, cu denumirea de Căminul de Bătrâni Sacu, aflat în subordinea Direcției de Muncă și Protecție Socială Caraș-Severin. În anul 1991, a trecut în subordinea Inspectoratului Teritorial de Stat pentru Handicapați Caraș-Severin, iar din data de 05.12.2006, a fost preluat de către Consiliul Județean Caraș-Severin.

Căminul are o capacitate de 60 de locuri, din care erau ocupate 41, beneficiarii fiind persoane din județul Caraș-Severin, cu vârste cuprinse între 62 și 98 ani. Din cei 41 de beneficiari, 9 erau dependenți (5 bărbați și 4 femei), 14 semidependenți (5 bărbați și 9 femei), 18 independenți (12 bărbați și 6 femei). Din totalul de 41 de beneficiari, cu grad de handicap, erau 6 bărbați și 12 femei.

Căminul pentru Persoane Vârstnice Sacu avea următoarele **obiective principale**, în funcție de specificul și nevoile fiecărei categorii de beneficiari: asigurarea autonomiei și siguranței persoanelor vârstnice îngrijite; asigurarea condițiilor de îngrijire care să respecte

identitatea, integritatea și demnitatea persoanei vârstnice; menținerea sau ameliorarea capacităților fizice și intelectuale ale persoanelor vârstnice; participarea persoanelor vârstnice la viața socială; facilitarea legăturilor interumane, inclusiv cu familiile persoanelor vârstnice; asigurarea supravegherii și îngrijirii medicale necesare, potrivit reglementărilor privind asigurările sociale de sănătate; prevenirea și tratarea consecințelor legate de procesul de îmbătrânire.

Serviciile oferite beneficiarilor erau:

a) servicii sociale: cazarea și asigurarea hranei zilnice, ajutor pentru menaj, consiliere psihologică, prevenirea marginalizării sociale și reintegrarea socială în raport cu capacitatea socio-afectivă;

b) servicii socio-medicale: ajutor pentru menținerea sau readaptarea capacităților fizice și intelectuale, sprijin în realizarea igienei corporale;

c) servicii medicale: consultații și tratamente la cabinetul medical, în instituții medicale de profil sau la patul persoanei, dacă aceasta era imobilizată; servicii de îngrijire, asigurarea medicamentelor, servicii de recuperare fizică (masaj, kinetoterapie).

Principiile aflate la baza furnizării serviciilor sociale din Căminul pentru Persoane Vârstnice Sacu erau următoarele: respectarea drepturilor și a demnității omului, universalitatea, nediscriminarea, asigurarea autodeterminării și intimității persoanelor beneficiare, asigurarea dreptului de a alege, abordarea individualizată și centrarea pe persoane, cooperarea și parteneriatul, recunoașterea valorii fiecărei persoane, abordarea comprehensivă, globală și integrată, orientarea pe rezultate, îmbunătățirea continuă a calității, combaterea abuzului asupra persoanelor beneficiare.

Activitatea în Căminul pentru Persoane Vârstnice se desfășura în conformitate cu prevederile Ordinului nr. 2126 din 05.11.2014, privind aprobarea Standardelor minime de calitate pentru acreditarea serviciilor sociale destinate persoanelor vârstnice, persoanelor fără adăpost, tinerilor care au părăsit sistemul de protecție a copilului și altor categorii de persoane adulte aflate în dificultate, precum și pentru serviciile acordate în comunitate, serviciilor acordate în sistem integrat și cantinelor sociale.

Accesul unei persoane vârstnice în cămin se face conform prevederilor Legii nr. 17/2000, referitoare la vârstă, domiciliu și prin respectarea următoarelor criterii de prioritate: persoana necesită îngrijire medicală permanentă; nu se poate gospodări singură; este lipsită de

susținători legali sau aceștia nu pot să-și îndeplinească obligațiile din motive întemeiate; nu are locuință și nu realizează venituri proprii.

În cadrul discuțiilor purtate cu beneficiarii, cei mai mulți dintre ei s-au declarat mulțumiți de condițiile de cazare, de personalul căminului, de asistența medicală oferită, precum și de meniul zilnic. Au fost însă și persoane care s-au declarat nemulțumite în legătură cu: neasigurarea permanentă a asistenței medicale, iluminatul natural și încălzirea deficitare în două camere din pavilionul vechi, cantitatea insuficientă a produselor igienico-sanitare distribuite și lipsa frigiderelor din camere (frigider comun era numai în sala de mese).

O persoană cu handicap locomotor, a reclamat faptul că nu beneficia zilnic de plimbare și de regimul pentru diabet.

Beneficiarii au vorbit și despre activitățile lor zilnice: îngrijirea plantelor (în grădina de flori și în cea de zarzavaturi), vizionarea unor emisiuni preferate la televizor, lectura, exerciții de întreținere și recuperare la sala de masaj, unde se făcea și meloterapie. De asemenea, au precizat că țineau legătura cu familiile, primeau vizite și ieșeau la plimbare atât în curtea Căminului, cât și în împrejurimi.

În timpul desfășurării vizitei, s-a constatat că o beneficiară în vârstă de 69 de ani, cunoscută cu etilism cronic maladiv, avea o afecțiune care nu a fost notată în fișă. La examinarea fizică făcută de medicul din echipa de vizitare asupra acesteia, s-a constatat că prezenta o contuzie cu plagă escoriată frontal stânga, de aproximativ o săptămână, afirmativ dobândită prin cădere, fiind aflată sub influența consumului de băuturi alcoolice (incident confirmat de colegile de cameră, trauma nefiind consemnată în fișa medicală a beneficiarei).

Referitor la vizitarea spațiilor de care dispunea Căminul pentru Persoane Vârstnice Sacu: s-a constatat că centrul funcționa într-un vechi castel al baronului Radosevici Mihai, aflat în parcul din centrul localității Sacu și era format din patru corpuri de clădire:

Primul corp de clădire era compus din:

11 camere pentru cazarea beneficiarilor, dintre care zece camere cu trei locuri și o cameră cu două locuri. Camerele aveau o structură tip apartament, din holul principal se intra într-un hol mic, care era comun pentru două camere și o baie (dotată cu toaletă, chiuvetă și duș); o

bucătărie; o sală de mese (cu două grupuri sanitare); două băi dotate cu toaletă, cadă, chiuvetă; un cabinetul medical.

Al doilea corp de clădire (vechi) era format din:

patru încăperi folosite de personalul administrativ ca birouri dotate cu calculatoare și imprimante noi; un grup sanitar pentru personal, dotat cu două chiuvete și două toalete; magazie alimente; club pentru petrecerea timpului liber, dotat și cu un corp de bibliotecă cu cărți; un spațiu pentru pregătirea hranei, de către beneficiari care solicitau; șapte camere pentru cazarea bătrânilor: o cameră cu două paturi, o cameră cu patru paturi și cinci camere cu trei paturi. Camerele erau tip apartament, dispunând de o baie și o sufragerie la două camere; sală de recuperare și izolator.

Al treilea corp de clădire era format din: spălătorie (două încăperi); centrală termică; atelier mecanic; grup electrogen; uscător și capelă.

Al patrulea corp de clădire era format dintr-o sală spațioasă, multifuncțională, dotată cu două grupuri sanitare.

Curtea căminului era mare și bine întreținută, având foișoare dotate cu mese și scaune; balansoare; o mini-grădină zoo (țarcuri cu păsări de rasă, iepuri, un păun și porumbei), spațiu verde cu pomi fructiferi, trei grădini de legume și o miniseră, amenajate în folosul și la solicitarea beneficiarilor, iar produsele obținute erau folosite la prepararea hranei. În curte se mai aflau o capelă mortuară și **un club de formă octogonală, unde fuseseră depozitate ajutoarele primite din donații, spațiul fiind neigienizat la data vizitei.**

Căminul dispunea de centrală termică proprie, care asigura apa caldă și încălzirea, de un grup electrogen, care asigura sursa neîntreruptă de energie.

Avea în dotare un sistem de alarmare electronic împotriva incendiilor, cu detectoare de fum pe holuri, ușă antiincendiu și un sistem de supraveghere video, având camere de supraveghere instalate pe holuri.

Dispunea de o linie telefonică directă (un telefon fix și două mobile), beneficiarii putând să ia legătura telefonic cu familia sau cu alte persoane.

Instituția avea un autoturism Dacia Logan cu 5 locuri, utilizat pentru transportul beneficiarilor la spital sau acolo unde aceștia aveau nevoie.

Spațiile Căminului pentru Persoane Vârstnice Sacu se prezentau în general în stare bună, fiind curate și bine întreținute.

Referitor la fondurile necesare desfășurării activității centrului, acestea erau asigurate din următoarele surse: sume încasate din contribuția beneficiarilor, fonduri încasate de la bugetul Consiliului Județean Caraș-Severin, contribuția lunară de întreținere a persoanelor beneficiare sau a întreținătorilor acestora, după caz. Contribuția lunară de întreținere a beneficiarilor reprezenta 60% din venitul acestora, fără a depăși valoarea costului mediu lunar de întreținere aprobat, cu respectarea prevederilor art. 25 alin.(5) pct. A, din Legea nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice.

Costul mediu lunar de întreținere pentru beneficiarii îngrijiți în Căminul pentru Persoane Vârstnice Sacu s-a stabilit conform H.C.J. nr.15/27.01.2015, în funcție de gradul de dependență: persoană dependentă - 952,58 lei; persoană semidependentă - 932,23 lei; persoană independentă - 914,79 lei. Din totalul de 41 de beneficiari, contribuția lunară se achita astfel: un beneficiar independent achita integral din propriul venit; 8 beneficiari achitau 60% din venit, iar diferența era suportată de aparținătorii legali; 23 de beneficiari achitau doar 60% din venit; 9 beneficiari erau fără venit.

Referitor la personalul căminului: în schema de personal a căminului figurau 30 de angajați: două posturi de conducere (un director și un șef serviciu de specialitate) și 28 de posturi de execuție (un consilier juridic, un consilier economic, un contabil, un administrator, un magazioner, un psiholog, un asistent social, un medic, un maseur, două asistente medicale, doi fochiști, două bucătărese, patru îngrijitoare, opt infirmiere și un post de inspector de specialitate, vacant).

Organigrama căminului avea în componență următoarele compartimente: Serviciul asistență socio-medicală (Compartimentul asistență socială și psihologică, Compartimentul specialitate medicală și infirmeria), Compartimentul juridic și resurse umane, Compartimentul financiar- contabil și Compartimentul administrativ.

În zilele lucrătoare, personalul de îngrijire își desfășura activitatea în trei ture de câte 8 ore (dimineața: un medic, o asistentă medicală, îngrijitoare și infirmiere; după-amiază: o asistentă medicală, o îngrijitoare, infirmiere, iar noaptea și în zilele de sărbătoare: o infirmieră).

Pe perioada nopții și în zilele de sărbătoare, protecția beneficiarilor era asigurată de o infirmieră și un paznic, care aveau obligația să asigure supravegherea acestora, intervenția, sprijinul și anunțarea persoanelor abilitate în acordarea primului ajutor, după caz.

Referitor la condițiile de cazare: camerele de cazare asigurau spațiul necesar fiecărui beneficiar, erau dotate cu mobilier nou (paturi, noptiere, dulapuri, mese, scaune, etajere, cuier), cu uși și ferestre din PVC, pardoseală din parchet laminat, ușor de igienizat și aveau în dotare televizoare.

Lumina naturală era asigurată în bune condiții, geamurile fiind de dimensiuni mari, asigurând o bună aerisire, **cu excepția celor două camere (camerele nr. 2 și nr. 3) din pavilionul vechi, care erau mai întunecoase, datorită unor copaci care obturau lumina naturală.** Camerele erau curate, **cu excepția camerei nr. 3 din pavilionul nou, unde era dezordine, pereții erau murdari și o parte din mobilier era deteriorată.** Spațiile de cazare erau aerisite, bine iluminate artificial (2 corpuri cu câte 2 neoane), iar **temperatura în camere era optimă, cu excepția camerelor din pavilionul vechi, care erau mai răcoroase.**

Centrala termică funcționa conform următorului program zilnic: 7:00-9:00; 12:00-14:00; 18:00-20:00; 24:00-2:00. Programul de baie al beneficiarilor era stabilit în fiecare vineri, între orele 18:00-20:00. Beneficiarii care doreau să facă baie în afara programului stabilit, aveau la dispoziție, în pavilionul vechi, două băi modernizate, dotate cu cadă și boiler, iar una dintre băi avea în dotare macara de mobilizare (pentru persoanele cu handicap). Căminul asigură fiecărui beneficiar obiecte de igienă personală (periuță de dinți, săpun, pastă de dinți, prosoape de hârtie și hârtie igienică). Referitor la aspectul privind cantitatea insuficientă a produselor igienico-sanitare, invocată de una dintre beneficiarele centrului cu ocazia întrevederii cu membrii echipei de vizitare, directorul centrului a menționat că urmează să analizeze posibilitatea suplimentării unora dintre produsele igienico-sanitare.

Beneficiarii își păstrau îmbrăcămintea și echipamentele personale într-un spațiu individualizat, având posibilitatea să-și încuie dulapurile.

Băile erau curate, bine întreținute, apa rece era asigurată permanent, iar apa caldă și căldura erau distribuite conform programului aprobat de conducerea căminului.

Apa potabilă era de la rețeaua comunală, dar exista și un puț de apă cu hidrofor, utilizat în caz de nevoie.

Dezinsecția și dezinfectia generală se realizau de două ori pe an de o firmă cu care căminul a încheiat contract de prestări servicii, iar deratizarea generală se realiza odată pe an.

Spălătoria căminului era dotată cu trei mașini de spălat, două fiare de călcat, calandru rufe și o cadă specială pentru dezinfectarea rufelor. Lângă spălătorie, era o cameră special amenajată pentru depozitarea unor obiecte de îmbrăcăminte, încălțăminte și cazarmament, noi destinate beneficiarilor și primite prin donații. Uscarea rufelor și a lenjeriei se făcea într-un loc amenajat în curte.

Referitor la asigurarea alimentației beneficiarilor: căminul asigura beneficiarilor trei mese pe zi și două gustări; servirea mesei se făcea în sala de mese, dotată cu: mobilier corespunzător, un frigider, televizor, acvariu, două toalete și trei chiuvete. Sala de mese era luminoasă și spațioasă, beneficiarii puteau servi masa într-o singură serie. Meniul zilei era afișat la loc vizibil, la intrarea în sala de mese. **Frigiderul din sala de mese era utilizat pentru depozitarea alimentelor care aparțineau beneficiarilor, fiind insuficient doar un frigider pentru acest scop.**

Bucătăria dispunea de încăperi separate pentru curățarea legumelor, depozitarea alimentelor, vestiar, grup sanitar și duș separat pentru personal. Blocul alimentar avea în dotare: două frigidere pentru depozitarea alimentelor, două congelatoare, două aragaze cu plite electrice, un aragaz cu butelie, un boiler electric, hotă inox și mese. Condițiile de igienă din blocul alimentar erau corespunzătoare: pereții placați cu faianță, pardoseala cu gresie, ușor de întreținut.

Magazia de alimente corespundea standardelor igienico-sanitare, alimentele erau departajate corespunzător în trei frigidere, în lada frigorifică și pe rafturi.

Prepararea și servirea hranei corespundeau cerințelor de igienă, siguranță, funcționalitate și confort. Într-un frigider erau păstrate probe prelevate din mâncarea preparată. Echipa de vizitare a degustat mâncarea preparată pentru prânz și aceasta avea miros, consistență și gust corespunzătoare.

Beneficiarilor diagnosticați cu diabet zaharat sau celor care aveau recomandare pentru regim hiposodat nu le era asigurat regimul specific.

Temperatura ambientală în sala de mese, era corespunzătoare la momentul vizitei.

Referitor la activitățile desfășurate în cămin, pentru menținerea sau readaptarea capacităților fizice sau intelectuale: în cămin, beneficiarii puteau să desfășoare activități practice (lucru manual, activități de autogospodărire), activități de grup (jocuri de grup, discuții libere), activități informative (citirea presei, a unor reviste și cărți, vizionarea programelor TV, informarea cu privire la facilitățile de care puteau beneficia și la drepturile pe care le aveau în centru); activități de socializare (realizate împreună cu grădinițe, școli, asociații, fundații, cu diverse ocazii), activități în comunitate (participarea la acțiuni și spectacole organizate în comunitate), activități spirituale (participarea la slujbele săptămânale). Beneficiarii primeau îndrumare și consiliere psihologică în vederea îmbunătățirii abilităților de relaționare, pentru a crește coeziunea grupului, pentru creșterea încrederii în posibilitățile proprii, pentru gestionarea situațiilor conflictuale.

În data de 1 octombrie 2015, conducerea căminului a organizat Ziua Internațională a Persoanelor Vârstnice, ocazie cu care s-a desfășurat un program artistic, la care au participat interpreți de muzică populară și formații de dansuri populare.

Vizitatorii beneficiarilor puteau fi primiți într-o cameră special amenajată, pentru a asigura confidențialitatea întâlnirilor.

Pentru petrecerea timpului liber, pentru desfășurarea unor activități de socializare și pentru vizionarea programelor TV, centrul dispunea de o cameră multifuncțională unde beneficiarii își puteau petrece timpul liber practicând diferite jocuri, activități sociale, recreative și era dotată cu rafturi cu cărți, canapele și jocuri (șah, table, remi).

Referitor la acordarea asistenței medicale: serviciul medical al căminului era asigurat de un medic medicină generală și de două asistente medicale, angajați cu contract de muncă pe perioadă nedeterminată.

Căminul avea un cabinet medical dotat cu un pat pentru consultații, birou, scaun, fișet pentru medicamente și dulap pentru fișe. La nivelul cabinetului medical se monitorizau tensiunea arterială, glicemia, greutatea și temperatura corporală.

Programul de lucru al cabinetului medical se desfășura între orele 07:00-22:00, de luni până vineri, iar în zilele de sâmbătă, duminică și sărbătorile legale, serviciile medicale de

urgență erau asigurate de către asistentele medicale, prin chemarea de la domiciliu și prin Serviciul de Urgență 112.

Tratamentele pentru afecțiunile cronice erau stabilite de medicii specialiști prin consult interdisciplinar, la Spitalul Municipal de Urgență Caransebeș.

La nivelul cabinetului medical se efectuau consultații zilnice în funcție de solicitări, cât și pentru evaluarea statusului medical al beneficiarilor, în urma căruia se stabilea conduita terapeutică și programele de recuperare fizică și masaj. Recuperarea se făcea de către un maseur (angajat al căminului), în camera de masaj și recuperare a instituției dotată cu: trei biciclete medicinale, două paturi pentru masaj, mingi medicinale, două scaune cu roțile pentru persoane cu handicap, greutate, un casetofon pentru meloterapie, etc.

Serviciul psihologic al instituției era asigurat de către un psiholog cu atestat de liberă practică în psihologie clinică și psihoterapie, angajat cu contract de muncă pe perioadă nedeterminată, programul acestuia fiind între orele 08:00-16:00, în zilele lucrătoare.

Administrarea medicamentelor se efectua zilnic de către asistentele medicale conform recomandărilor medicului. În timpul vizitei, medicul din echipa de vizitare a constatat că un **beneficiar în vârstă de 83 de ani, care prezenta tulburări de comportament, era încadrat în grad de handicap și era lăsat să-și administreze singur insulina.** Tratamentele administrate erau confirmate de beneficiari prin semnătură, în registrul prezentat de asistenta de serviciu la cabinetul medical.

Medicamentele utilizate erau achiziționate în mare parte de instituție, prin comandă la furnizorul contractual de medicamente și materiale sanitare.

Din punct de vedere al patologiei medicale a beneficiarilor, predominau afecțiunile de diabet zaharat, cardio-vasculare și neurologice, toți beneficiarii aveau tratament prescris de medicii specialiști sau de medicul instituției.

Medicul din echipa de vizitare a constatat lipsa îngrijirii paliative și a asistenței medicale permanente.

Conform raportului medical întocmit de medicul desemnat de Colegiul Medicilor din România, în cămin existau unele nereguli legate de asigurarea serviciilor medicale: un beneficiar, în vârstă de 83 de ani, cu tulburări de comportament, încadrat în grad de handicap, era lăsat să își administreze singur insulina, existând riscul unei supradozări

sau subdozări; o beneficiară în vârstă de 69 de ani, cunoscută cu etilism cronic malativ (afecțiune neconsemnată în fișă), a prezentat la examinarea fizică efectuată o contuzie cu plagă escoriată frontal stâng (dobândită prin cădere, în urma consumului de băuturi alcoolice), neînregistrată în fișa beneficiarei.

Medicul din echipa de vizitare a apreciat în Raportul medical întocmit în urma vizitei, condițiile de igienă corespunzătoare și magazia de alimente, care corespundea standardelor igienico-sanitare.

Conform referatului întocmit de reprezentantul Organizației Neguvernamentale al Ligii Apărării Drepturilor Omului Timișoara, domnul Constantin Ivan, a apreciat condițiile de cazare și pregătirea mesei care corespundeau standardelor impuse. **Reprezentantul O.N.G. a consemnat că, era necesar să se distribuie mai multe materiale igienico-sanitare, mai multă căldură în camere și acordarea asistenței medicale permanente. A constatat că în bucătăria căminului nu se pregătea meniu diferențiat pentru persoanele diagnosticate cu diabet și că alimentele ce aparțineau beneficiarilor, erau păstrate doar într-un frigider, care nu asigura spațiu suficient.**

Față de cele expuse, în temeiul art. 29¹¹ alin. (1) și art. 29¹⁵ din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Avocatul Poporului

RECOMANDĂ

conducerii Căminului pentru Persoane Vârstnice Sacu, să întreprindă măsurile

legale care se impun pentru:

- efectuarea operațiunilor de igienizare a camerei nr. 3 (pavilionul nou) și repararea mobilierului deteriorat din această cameră;
- îmbunătățirea iluminatului natural în camerele nr. 2 și nr. 3 din pavilionul vechi, prin toaletarea copacilor din fața ferestrelor, care obturau pătrunderea luminii naturale în camere;
- analizarea posibilității de suplimentare a cantității de produse igienico-sanitare distribuite beneficiarilor;

- studierea posibilităților de eficientizare a distribuției căldurii în camerele situate în pavilionul vechi;
- analizarea posibilității de achiziționare a încă unui frigider destinat depozitării alimentelor deținute de beneficiari;
- introducerea și prepararea meniului specific pentru diabetici și a meniului hiposodat, acolo unde exista recomandare;
- examinarea posibilității de asigurare permanentă a asistenței medicale și îngrijirii paliative acordate beneficiarilor;
- asigurarea administrării insulinei și a medicației sub supraveghere și numai de către cadrul medical specializat, în special în cazul beneficiarilor diagnosticați și cu probleme neuro-psihice;
- consemnarea în fișa beneficiarilor a oricărei traume suferite în decursul instituționalizării și modul în care s-a produs aceasta;
- consemnarea dependenței de alcool în fișa beneficiarei cu etilism cronic malativ și înscrierea acesteia într-un program de consiliere psihologică, pentru combaterea dependenței de băuturi alcoolice;
- igienizarea clubului din curtea căminului și utilizarea acestuia conform destinației sale;

Craiova, 29 decembrie 2015
